

[Bartholdy.]

ningestrømmen, der nu skyller op mod vor Grænse, da maa vi, uanset hvilke Tanker vi har om Sydslesvigs Fremtid, sætte alt ind paa at fjerne den Fare, thi det er en Fare ikke blot mod vor Grænse, men ogsaa over for hele vort Land.

Jeg vil slutte disse Betragtninger med at gentage, hvad jeg nævnte før, at Løsningen af det sydslesvigske Spørgsmaal efter min Mening er den største Opgave, vort Slægtled staar over for. Vi Danske kan aldrig blive beskyldt for at være Imperialister, vi ønsker ikke at herske over andre Folk. Jeg forstaar meget vel Betænkkelighederne ved at forøge vort tyske Mindretal i væsentlig Grad, saaledes som de er kommet til Orde her i denne Sal, men det er jo heller ikke det, der er Tale om. Der er blot Tale om, hvorvidt vi — naar vi nu har udtalt, at vi med Glæde vil hilse en Genforening med Sydslesvig, naar det ad Aare er modent dertil — i den mellemliggende Tid virkelig vil arbejde derfor. Vi fik efter forrige Krig, for 25 Aar siden, den nordlige Del af det gamle danske Sønderjylland tilbage uden Kamp og uden nævneværdige Ofre. Vi har under denne Krig gennem 5 Aar maattet kæmpe for vor Frihed og vor Selvstændighed. Har vi i disse Aar lært saa meget og vundet saa meget af Tro, Mod og Offersind, at vi nu tør gaa i Lag med den Opgave at vinde den sidste Del af Sønderjylland tilbage, eller vil vi skyde denne Opgave fra os og overlade til senere Slægter at bedømme, om vi handlede ret, eller om vi svigtede vor Pligt?

Qvist Hansen: Jeg vil gerne her fra Folketingets Talerstol gøre Regeringen opmærksom paa Forhold, som det har været umuligt at fæa ordnet paa anden Maade.

I Blokhus, Lønstrup, Grønhøj og Løkken ligger der ca. 700 Sommerhuse; deraf er ca. 200 beskadigede, men Tallet stiger næsten daglig. En Del af Husene har været omgærdet med Pigtraad, eller der har været nedlagt Miner. Disse Miner er dog nu fjernet, men det har ikke været muligt for Ejerne af de paagældende Grunde eller Sommerhuse at faa Adgang til dem. I mange af disse Huse er Ruderne knust ved den Sprængning af Miner, som har fundet Sted efter Besættelsens Ophør. Disse Huse er nu udsat for Ødelæggelse af Vejr og Vind i den kommende Vinter, og Ejerne aner endnu ikke, om de kan faa Løv at komme hen til deres Ejendom, om de selv skal gøre Ejendommen i Stand, hvor stor en Del af Tabet de selv skal bære, og hvor stor en Del af Tabet de even-

tuelt kan faa Erstatning for af Krigsforsikringen eller paa anden Maade.

Allerede i Efteraaret 1942 begyndte Tyskerne særlige Foranstaltninger, og i 1943 befæstede de Kysten, særlig ved Badestederne. Først forsvandt alt, hvad der var af Plankeværker og Sveller til Brug ved Støbearbejder, og derved afspærredes større og mindre Arealer, baade bebyggede og ubebyggede. Tyskerne gik saa i Gang med at ødelægge baade Klit og Strand. I Foraaet 1943 blev der enten fra Hjørring Amt eller fra de respektive Politikontorer tilsendt et meget lille Faatal af Ejerne Meddelelse om, at Afspærringen skulde respekteres, og at der var udlagt Minefelter, men det meget store Flertal af disse Sommerhusejere blev overhovedet ikke adviseret. En Del Ejere indsendte omgaaende Andragende til Hjørring Amt om Erstatning, men saa sent som i Dag har de intet Svar modtaget og heller ingen Erstatning. Under Arbejdet blev en stor Del af Husene nedrevet, ogsaa i den Hensigt at skaffe frit Udsyn, og nogle fik Erstatning, men andre fik det ikke. Endvidere blev en hel Del af Husene, baade inden for og uden for Afspærringen, belagt med tyske Soldater, senere med Flygtninge, derefter med Frihedskæmpere og engelsk Militær og senest med danske Soldater, uden at der endnu er ydet nogen som helst Erstatning.

En Del af de paagældende har indsendt Krav i Henhold til Bekendtgørelse — i Aalborg-Bladene den 9. Juli d. A., — men endnu har dette ikke givet Resultat, hverken i Tilsagn eller Kontanter.

Da nogle af Ejereene igen efter Befrielsen kom for at tilse deres Ejendom, viste det sig, at baade Bygninger og Inventar var fuldkommen udslettet. Andre Steder er der foretaget en regulær Udplyndring og Ødelæggelse, saa at det tilbageværende er saa godt som værdiløst og Huset umuligt at istandsætte.

Da det trak i Langdrag med at faa et positivt Resultat ud af de mange Henvendelser til Amtet, baade om Leje, Afsavn og Erstatning, blev der paa et Møde af de skadelidte i Aalborg i September nedsat et Udvalg, der skulde se at faa en Afgørelse frem. Det resulterede i, at Amtskontorchefen paa Raadhuset holdt Kontordag først i Oktober, hvor de skadelidte i Aalborg i stort Tal mødte op fra 9 Morgen til 7 Aften. Heller ikke dette har endnu givet noget Resultat.

Man er blandt disse Sommerhusejere meget forbavset over, at der er blevet opkrævet Amtsstueskat og Kommuneskat i